

Fier (poezie de Antonia Luiza Zavalic)

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Vineri, 11 Septembrie 2015 08:01 -

Acum te las să pleci până la capăt cum pleacă păsările în anotimpurile care tot
încălzesc înlăuntrul nostru iar eu rămân
să trec gândurile dintr-o viață în alta

să mă nasc în fiecare dimineață târziu pe

lumina ce mai are încă un pic până să descompună

resturile de ceață îngropate sub piele

încă un pic până ca tu

să dai la o parte de pe umerii mei

ploaia

și-n visele tale să crescă alte gratii

altă închipuire

altă femeie

să

plângi și să cobori în pieptul meu ca pe

niște trepte articulate cu demoni

dând la o parte perdeaua de întuneric

și nu-ți pasă dacă mai sunt frumoasă sau nu

în fond

Fier (poezie de Antonia Luiza Zavalic)

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Vineri, 11 Septembrie 2015 08:01 -

frumusețea asta crește și-n locuri întunecate

și-n locuri reci

și uneori părăsite.

AUTOR: Antonia Luiza Zavalic